

Tria

Un lector em demana d'on deu venir el nom del carrer i el passatge de la Trieta.

Un lector em demana d'on deu venir el nom del carrer i el passatge de la Trieta. Doncs, ve de *tria*, que, com comentàvem en el reportatge sobre *El parlar de Manresa*, s'esmentava en el Butlletí de Dialectologia d'octubre-novembre de 1930, en l'article *Algunes característiques del parlar de Manresa*, del filòleg i eclesiàstic Antoni Griera. Entre d'altres mots, Griera hi recollia la paraula *tria*, una variant dialectal de *trilla*, i deia que era desconeguda fora de Manresa. El DCVB defineix el mot com a "tros de terra prop de poblat, clos i amb casa, generalment regadiu i plantat principalment d'arbres fruiters", i hi consta com a manresà i també de Perafita, en la variant *trilla*.

Josep Maria Gasol, en un article titulat *La tradició agrària en els noms de lloc de la ciutat de Manresa*, parla justament de topònims manresans d'un origen agrari evident, concretament d'*era*, *tria* i *trull*. En el cas de *tria*, comenta que també és viu en part del Bages i el Moianès, però remarca que és especialment vigent com a topònim a Manresa, en la forma del plural, *les tries*, que equivaldrien a feixes, i en el diminutiu *trieta*, que donava nom a una casa de pagès situada on ara hi ha el carrer i el passatge que en duen el nom. Sota la torre de Santa Caterina, al sector proper a l'Obaga de l'Agneta, hi ha també un conjunt de feixes que rep el nom de les Tries.